

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru jud: S. Tizu

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău jud: A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai

Î N C H E I E R E

31 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Evghenii Prilipco,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Evghenii Prilipco
împotriva Societății pe Acțiuni „Apa Canal Chișinău”, Întreprinderea Municipală de
Gestionare a Fondului Locativ nr. 9 cu privire la încasarea prejudiciului moral, și
excluderea din facturile pentru luna martie-aprilie 2016 a sumelor incluse ilegal,
împotriva deciziei din 05 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins cererea de apel declarată de Evghenii Prilipco și s-a menținut hotărârea
Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 martie 2017,

c o n s t a t ă :

La 05 august 2016, Evghenii Prilipco a depus cerere de chemare în judecată
împotriva SA „Apa Canal Chișinău”, Întreprinderea Municipală de Gestionare a
Fondului Locativ nr. 9 cu privire la încasarea prejudiciului moral și excluderea din
facturile pentru luna martie-aprilie 2016 a sumelor incluse ilegal.

În motivarea acțiunii, reclamantul Evghenii Prilipco, a invocat că, din cauza
neefectuării verificării metrologice a contoarelor de apă, i-a fost calculat supra
datelor de contor un volum de apă în sumă totală de 273, 94 lei.

Reclamantul Evghenii Prilipco, a menționat că, Întreprinderea Municipală de
Gestionare a Fondului Locativ nr. 9 la avertizat că în cazul în care nu va fi efectuată
verificarea metrologică a contoarelor, sumele spre plată se vor mări. Astfel,
reclamantul a achitat pentru verificarea metrologică a contoarelor suma de 55, 68
lei și la data de 15 aprilie 2016 contorul de apă caldă a fost instalat.

Reclamantul Evghenii Prilipco a indicat că, din motivul că contorul de apă
rece nu a trecut verificarea metrologică a fost obligat să procure un alt contor în
sumă de 350 lei, care a fost instalat la data de 22 aprilie 2016. Totodată, pentru
aplicarea plombei, cât și pentru instalarea plombei a achitat 20,40 lei și
corespunzător 20 lei, însă nu i-a fost eliberat bonul de casă.

Reclamantul Evghenii Prilipco, a relatat că, în factura pentru luna aprilie i s-a
calculat cu surplus apa folosită în sumă de 147 lei, iar totalul pentru apa nefolosită

constituie suma de 421 lei. Consideră reclamantul că, SA „Apa Canal Chișinău”, ilegal a încasat plata pentru diferența dintre datele contorului de la apartament și contorul comun, mai mult ca atât SA „Apa Canal Chișinău”, nu instalează contoarele din cont propriu în apartamente.

Reclamantul Evghenii Prilipco, a solicitat încasarea din contul SA „Apa Canal Chișinău”, în beneficiul său, a cheltuielilor pentru procurarea, verificarea, montarea și plombarea contorului de apă în sumă de 426 lei, excluderea sumelor incluse în facturile de plată pentru lunile martie și aprilie 2016 în sumă de 421 lei.

Prin hotărârea din 27 martie 2017 a Judecătoriai Chișinău, sediul Centru a fost respinsă ca nefondată cererea de chemare în judecată depusă de Evghenii Prilipco împotriva SA „Apa Canal Chișinău”, Întreprindere Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9 cu privire la încasarea prejudiciului moral și excluderea din facturile pentru luna martie-aprilie 2016 a sumelor incluse ilegal.

Prin decizia din 05 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Evghenii Prilipco și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 27 martie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Evghenii Prilipco împotriva Societății pe Acțiuni „Apa Canal Chișinău”, Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9 cu privire la încasarea prejudiciului moral și excluderea din facturile pentru luna martie-aprilie 2016 a sumelor.

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a soluționat cauza, analizând circumstanțele pricinii, normele materiale au fost stabilite și aplicate just de către prima instanță, argumentele contrare ale apelantului fiind nefondate sau irelevante speței, fapt pentru care a respins apelul declarat și a menținut hotărârea primei instanțe.

Or, instanța de apel a stabilit că, Evghenii Prilipco, nu este în relații contractuale cu furnizorul de serviciu public SA „Apă-Canal Chișinău”, acesta livrând apa în temeiul contractului nr. 1-009-33/01, încheiat cu gestionarul fondului locativ Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9. Respectiv, situația cade sub incidența art. 26 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 303 din 13 decembrie 2013 cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, conform căruia achiziționarea, instalarea, exploatarea, întreținerea, reparația, înlocuirea și verificarea metrologică a contoarelor de branșament se efectuează în apartamentele din blocurile locative – de către operator, în condițiile prevăzute la art. 29 alin. (3) și (4) al aceleiași Legi, prin aplicarea tarifului distinct, sau de către proprietarii apartamentelor, în modul stabilit de gestionarul blocului locativ, în condițiile prevăzute la art. 29 alin. (2) al Legii.

Instanța de apel a reținut prevederile art. 29 alin. (2) din Legea nr. 303 din 13 decembrie 2013 cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, conform căruia în blocurile locative în care contractele de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare sânt încheiate cu gestionarul blocului locativ, facturarea serviciului se efectuează în baza tarifelor aprobate pentru furnizarea acestui serviciu la blocul locativ și a volumului de apă înregistrat de contorul comun instalat la branșamentul blocului, cu distribuirea integrală pe apartamente a volumului de apă înregistrat. Distribuția pe apartamente a volumului de apă înregistrat de contorul comun de la branșamentul blocului locativ se efectuează în baza datelor contoarelor instalate în apartamente de către

proprietari/chiriași sau, în lipsa contoarelor, conform normelor de consum aplicate. Volumul înregistrat de contorul de la bransamentul blocului locativ, dar nedistribuit, în baza indicațiilor contoarelor individuale/normelor de consum aplicate se repartizează adăugător pentru fiecare apartament proporțional consumului înregistrat de contoarele instalate în apartament și conform normelor de consum.

Instanța de apel a stabilit că, Evghenii Prilipco, pretinde prejudicii și solicită excluderea unor sume într-un raport civil de domeniul contenciosului administrativ, fără a contesta actele administrative, în temeiul cărora pretinde că ar fi apărut prejudiciul decizia ori dispoziția de verificare/schimbare/înlocuire a contoarelor și sumele contestate facturile de plată pentru serviciul livrat.

Instanța de apel a menționat că, nu poate admite pretenția, privind încălcarea față de Evghenii Prilipco din partea SA „Apă-Canal Chișinău” a drepturilor consumatorului, deoarece, furnizorul nu are încheiat contract direct cu primul și la caz atât furnizorul de serviciu, cât și intermediarul – gestionarul fondului locativ, au acționat în strictă conformitatea cu legislația în vigoare.

La 24 iulie 2018, Evghenii Prilipco, a depus recurs împotriva deciziei din data de 05 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, repunerea în termen de declarare a recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată depusă de Evghenii Prilipco să fie admisă integral.

În motivarea cererii de recurs, recurentul Evghenii Prilipco a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe le consideră neîntemeiate, fiind emise contrar prevederilor legale. Recurentul își întemeiază recursul în baza prevederilor art. 432 alin. (2) lit. b), c) Cod de procedură civilă.

Recurentul Evghenii Prilipco, a menționat că, instanța de apel în decizia sa, greșit a aplicat legea materială, urmând să aplice prevederile Legii nr. 105-XV din 13 martie 2003 cu privire la protecția consumatorilor.

Recurentul Evghenii Prilipco, a relatat că, Agenția pentru protecția Consumatorului a constatat, că SA „Apă-Canal Chișinău” ilegal obligă consumatorii săi să achite surplusul de apă, să procure pe cont propriu contoarele de apă și să le instaleze, verifice și să le repare.

Totodată, recurentul Evghenii Prilipco, în cererea de recurs a invocat faptul că instanțele de judecată, nu au dat o apreciere justă circumstanțelor cauzei și nu au aplicat corect normele de drept material și procedural.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 05 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată recurentului, la data de 13 decembrie 2017, prin scrisoarea de expediere nr. 17889 (f. d. 130), însă la materialele cauzei lipsesc date despre recepționarea acesteia, iar în cererea de recurs recurentul Evghenii Prilipco a indicat că, a recepționat decizia din data de 05 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău la data de 28 mai 2018 (f. d. 134).

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus de către Evghenii Prilipco, la 24 iulie 2018, cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

La 21 august 2018, în adresa intimațiilor SA „Apa Canal Chișinău”, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9, au fost expediate copiile recursului declarat de către Evghenii Prilipco, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La 13 septembrie 2018, SA „Apa Canal Chișinău”, a depus referință la cererea de recurs declarată de Evghenii Prilipco, prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de Evghenii Prilipco, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Evghenii Prilipco, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Evghenii Prilipco, se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură

civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat Evghenii Prilipco.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 alin. 1 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Evghenii Prilipco, împotriva deciziei din 05 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Evghenii Prilipco împotriva Societății pe Acțiuni „Apa Canal Chișinău”, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9 cu privire la încasarea prejudiciului moral, și excluderea din facturile pentru luna martie-aprilie 2016 a sumelor incluse ilegal.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan